

బంగారుపతకము

శ్రీమతి చమక్తి సీతాదేవిగారు

ఒకక్షణిలో ఒకజమిందారుండెను. ఆయన పేరు గంగాధరరాజు. ఆజమిందారు ఏంకేశాదంపే, ఊళ్ళో వుండే ఊరుటలసి, బ్రాహ్మణుల్ని, క్షత్రియులని లిలిసింది, సభచేశాడు. సభలోనికి ఒక బంగారుపతకం తెచ్చి శారదాశాసనాన్ని తప్పించుకోవడం ఎట్లాగో ఎవరు మంచియుక్తిచేస్తే వారికి ఈపతకం బహుమతిగా ఇస్తానన్నాడు.

సోమనాథం లేచి “చిన్నపిల్లలకే పెళ్ళిళ్లుచేద్దాం, సర్కారువాళ్లు జాల్మానావేస్తే యిస్తాం, ఖయిదులో పెట్టితే వార్ల ఆతిథులు ఆవుతాం” అన్నాడు.

జమిందారు:—“వీదావీక్తి జాల్మానాలు ఇవ్వలేదు. బయలుఅంటే ఇంకా చాలామందికి భయం పోలేదు. మాలసంపర్కం తప్పదు, మావసకులకు ఏది భంగంవస్తుందో, ఇది పనికిరాదు.”

కొడుకులనుగన్న మబ్బయ్యలేచి:—“సర్కారు వాళ్లు ఇప్పుట్లో శిక్షలుచెయ్యరు. తప్పక జాల్మానాలు వేస్తారు. వరకట్నంతోపాటు జాల్మానామాదా మాట్లాడుకుందాం. పెళ్ళిళ్లు యధాప్రకారం చేద్దాం” అన్నాడు.

జమిందారు:—“ఇది మాకుళ్లుకన్న తల్లిదండ్రులకు కష్టం. బాస్తిమంది యిట్లాచేస్తుంటే సర్కారు వాళ్లు ఖయిదుచెయ్యడం ఆరంభిస్తారు. ఇదంతా సరిపడదు.”

“అడపిల్లలు కడుపులోవుండగానే పెళ్ళిచేస్తే బాగావుంటుంది” అని శ్యామశాస్త్రిలు చెప్పాడు.

జమిందారు:—“అట్లాచేస్తే శారదాశాసనం ఏమీచేయదు గాని, కడుపులోఉండేది అడపిల్లో నుగ పిల్లవాడో ఎట్లా తెలుస్తుంది?”

శ్యామశాస్త్రిలు:—“శ్రోతిపంపల్ల”

జమిందారు:—“శ్రోతిపం మంచిశాస్త్రమేగాని దాన్ని సరిగా నిమగ్నించి చెప్పేవారులేరు. శ్రోతి స్ఫులుచెప్పేవి పూర్తిగా నమ్మడానికి వీలులేదు. అడపిల్ల పుడుతుందని కష్టపడి ఖచ్చిపెట్టి పెళ్ళిచేస్తే, నుగవాడుపుడితే నవ్వులాటగావుంటుంది. ఇదంతా బాగాలేదు.

కీరభద్రరావు లేచి:—“ఇప్పటి లోకపరిస్థితులు చూచేరా? మంచిచెడ్డ లాలోచించకుండా బాల్య వివాహములు చేస్తున్నారు. అడపిల్లలు కడుపులో వుండగానే పెళ్ళిచేస్తే బాగావుంటుందన్నారు. మన దేశీయులు అన్యదేశీయులవలె బలవంతులుగా నుండకుండుటకు బాల్యవివాహములే ముఖ్యకారణము. చెట్టువృద్ధికి భూమి కారణముగనుండునట్లు శిశువు యొక్క శరీరాలోగ్యవహు తల్లియే ముఖ్యము. తల్లి రక్తబలము తక్కువయెవచో తల్లియందుండు పిండము నకు చాలినంతరక్తము లేక పిండముయొక్క యవయవములు చక్కగపెరుగవు. పిండమునకు సామర్థ్యము లేక బిడ్డలు బలహీనులుగ జన్మించెదరు. కాన తల్లికి తగు రక్తవృద్ధి శరీరాలోగ్యము ఉండవలెను. బాలికలు 18 సంవత్సరములవరకు పెరుగుచుండురని వైద్యులుచెప్పెదరు. బాలికల ప్రథమరజస్వలవంత రము మూడుసంవత్సరములకి శరీరము ధౌర్జ్వలముగ నుండును. పురుషునికి 22 సంవత్సరముల పిమ్మటనే శరీరము పటుత్వముగనుండును. పసిప్రాయముననే బాలికలను సంసారమునకు పంపిన దుర్బలగువారు. అట్టివారికి జనించుబిడ్డలు చాలకాలము బ్రదుకుట దుర్లభము. గావున దంపతులు యుక్తవయస్కులుగా నుండవలయును. ఇవన్నీ ఆలోచించి శారద మొదలగు

గొప్పవారు బాల్యవివాహముల నిషేధించు శాసనమును ఆచలులానికి తెచ్చెను.

మునుసలియగు రామి కెట్టిలేచి:—“వీరి నవీనతత్వం కాకు బోధపడలేదు. అన్యదేశసంపర్కమువలనను, అంగవిద్యాభివృద్ధిచేతను మనదేశమునకు, మతాచారములకుగలిగిన హానివర్ధనాతీతము. వీరభద్రరావు అంగవిద్యాభివృద్ధిచేయవలసిగా గదా మనమతాచారముల దూరమన్నాడు. తోకతెగిన నక్కవలె తాకెడుటయే గాక మనలనందరిని చెడుపదలచినాడు. పాశ్చాత్యనాగరికతావాతావరణము మనదేశముం దంతటను వ్యాపించి అవేశవ్యాధులకు ఆనగ్గములకు కారణమయింది. మనపెద్దలు బాల్యముననే వివాహమాడి నిత్యానోగ్యముతో నిగనిగలాడలేమా?”

వీరభద్రరావు:—“మీర కట్టి బాల్యవివాహములు చేయండి. వేమ సర్కారులో మీపై నిందమోపించి జిల్లానా, క్షేత్రవేయించెదను.”

వీరభద్రరావు సభనుండిలేచి వెళ్ళిపోయెను.

రామి కెట్టి:—“వాని ప్రసంగముతో మనకు అవసరములేదు. మన మాలోచించవలసిన విషయము లాలోచించుటాం, కత్తికి భాష్యంకట్టి అడవికి పుట్టి చేస్తే కారదాశాసనం వర్తించదు. పిల్లపెరిగితర్వాత వదుణ్ణివెతకి గర్భాధానం చెయ్యవచ్చును.”

జమీందారు:—“ఇది కాస్త్రసమ్మతమేనా? కత్తికిచేసినపెళ్ళి పెళ్ళిఅనిపించుంటుందా?”

అందుకు రామి కెట్టికంటే ముందు గోపాలశాస్త్రిలు లేచి:—“అదిసరే. అట్లాచెయ్యవచ్చు. పూర్వం చిత్రాంగికి ఇట్లాచేసి సారంగధరునికి బదులు ఆతని తండ్రికి కట్టెట్టారు. ఒకరాచకవ్యక్తుని కత్తికి పెండ్లి చేసినట్టూ తర్వాత ఒకపామును మగడుఅని దూషిస్తట్టూ పాముపాటలోనూడాఉంది. మగవాళ్ళకు రెండు పెళ్ళిళ్ళకంటే జాస్తికూడడంటే అరటిచెట్టును మూడో పెళ్ళాంగా చేసుకొని, నాలుగోపెళ్ళికి పిల్లకు దేవులాడుతారు. అయితే ఒకపనిజరిగిస్తే కాస్త్రము క్తం అవుతుంది” అన్నాడు.

జమీందారు:—“అదికూడ చెప్పనూదాం.”

గోపాలశాస్త్రిలు:—“పనిపిల్లలకు మంత్రాలతో గర్భాధానం చేస్తున్నారా లేదా? ఆలాగే మొదట

భాష్యంకట్టినకట్టే తర్వాత ఏర్పడిన వరుడుకావలె. అందుకుగాను పెళ్ళికాలముందు మంత్రపూర్వకంగా కత్తికి రాముననో, లక్ష్మణుడనో పేర్లుపెట్టి తర్వాత ఏర్పడేవరునికి ఆపేరును మంత్రపూర్వకంగామార్చి, అకత్తిని వాడు సదా వాడుకొనేట్లు చేస్తే సరిపోతుంది.”

రామి కెట్టి:—“పెద్దకత్తిని రాత్రిపగలు మోసేది యెట్లాగు. చిన్నబాతుఅయితే జంధ్యంలోఅయినా వేసుకోవచ్చు తేకపోతే మొలత్రాటికైనా కట్టుకోవచ్చు. వేమ చెప్పిందానికే తాసవరణ చేసుకొంటాను.”

ఈయుక్తి గంగాధరరాజుకు నచ్చింది. వెబాస్ అన్నాడు. అంతకంటే మెయిక్తి యెవరయినా చెప్పగలరా అని సరవారిని ఆయన అడిగాడు ఎవరు లేనలేదు. నోరు తెరవలేదు. “పతకం ఎవరికి ఇవ్వవలె” నని జమీందారు అడిగినాడు. రామి కెట్టి తనకురావలె నన్నాడు. గోపాలశాస్త్రిలు తనదిఅన్నాడు. గంగాధరరాజు ఒకకోడాచేయించి యుండినదన, రెండో పతకంగాడా తెప్పించి, ఒకటి రామి కెట్టికి రెండోది గోపాలశాస్త్రిలకు సభలో బహుమతిగానిచ్చి వారిని మెచ్చుకొన్నాడు. అప్పటినుంచి కత్తికి భాష్యంకట్టి చిన్నపిల్లకు పెళ్ళిళ్ళుచేస్తున్నారు. పిల్లపెద్దది అయ్యే లోపల తిగిన వదుణ్ణిలేచ్చి కాస్త్రాక్తంగా సంధానం జరిగిస్తారు. ఈపెళ్ళిళ్ళలో కాస్త్రాక్తంబలవలేదు. కాసనోల్లంపునలేదు. ఇదేవిధంగా మన హిందూమతమునకు ఎన్ని అవాంతరాలువచ్చినా లాంగిక కలయెత్తి తిరుగుచున్నది. రాజ్యపరిపాలన చేయుచుండిన హాలులను సేధియనులను క్షత్రియులుగ గైకొన్నది. పూజలు చేయుచుండిన ద్రావిడులను ద్రావ్యులులలో చేర్చుకొన్నది. వర్ణముచేయుచుండిన అనేక తెగలు వైశ్యులైరి. తాద్రమతసిద్ధాంతములు పురాణమతములో అంతర్భూతములైనవి. భిన్నమతములు భగవద్గీతవలన సమన్వయబడినవి. అనాదిభారతీయులయొ ద్రావిడులయొ దేవతలు త్రిమూర్తులలోనో వారి భార్యలలోనో చేరిపోయిరి. యువతీవివాహములుపోయి బాల్యవివాహములు వచ్చినకాలములో ఉపాయములు కాస్త్రాధారములు దొరికెను. ఇదియేనా సవారణధర్మము?